

Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Sergiu Arnăuț

DECIZIE

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței
Judecători

Iuliana Oprea
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

judecând recursul declarat de către lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Paradiseia”, Bevziuc Segiu,

în cauza civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată „Paradiseia” cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de sine,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2017, prin care a fost admisă contestația înaintată Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Rîșcani, asupra planului de distribuție finală a mijloacelor obținute din valorificarea masei debitoare a Societății cu Răspundere Limitată „Paradiseia”, în procedura simplificată a falimentului, s-a anulat planul de distribuție finală a mijloacelor obținute din valorificarea masei debitoare și s-a rectificat planul de distribuție finală a mijloacelor obținute din valorificarea masei debitoare a Societății cu Răspundere Limitată „Paradiseia”, în procedura simplificată a falimentului,

c o n s t a t ă :

La 27 octombrie 2014, SRL „Paradiseia”, s-a adresat cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de sine, din motivul incapacității de plată a datoriilor scadente.

Prin încheierea instanței de judecată din 29 octombrie 2014 cererea introductivă a fost admisă spre examinare, fiind aplicate măsurile de asigurare, cu numirea în calitate de administrator provizoriu - ÎI. „Bevziuc Sergiu”, care a fost obligat să notifice toate organele de resort privind aplicarea măsurilor de asigurare a masei debitoare și să verifice mărimea și componența masei debitoare cu prezentarea raportului și a tabelului preliminar a creanțelor.

Prin hotărârea instanței din 24 decembrie 2014 a fost admisă cererea debitorului SRL „Paradiseia” privind intentarea procesului de insolvabilitate și s-a dispus intentarea procedurii simplificate de faliment, iar în calitate de lichidator a fost desemnat ÎI „Bevziuc Segiu”, certificat nr. 19317 din 08 iulie 2011.

La 08 decembrie 2016, lichidatorul SRL „Paradiseia”, Bevziuc Sergiu, a înaintat instanței de insolvabilitate cerere privind anexarea la dosarul SRL „Paradiseia” a raportului final, cota de distribuție și a planului de distribuție finală.

Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Rîșcani, la 28 decembrie 2016, a contestat planul de distribuție a SRL „Paradiseia” în procedura falimentului simplificat, solicitând anularea acestuia.

În motivarea contestației a indicat că, conform planului de distribuție din suma depozitată pe contul administratorului ca urmare a încasării de la terțul poprit SC „GFC Holboca” de 236655,98 lei, spre distribuire creditorilor s-a îndreptat suma de 67537,66 lei, lichidatorului revenindu-i 169118,32 lei din care 160 mii lei cu titlu de remunerație.

Consideră că, o atare distribuire nu este doar alogică, dar și contravine scopului Legii Insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, iar acțiunile lichidatorului sunt în contradicție cu principiile generale ale procedurii de insolvabilitate, care prin distribuirea abuzivă și neproportională, nu doar și-a exercitat atribuțiile în detrimentul interesului financiar al creditorilor, dar și nu a dat dovadă de competențe profesionale și raționament financiar.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2017, s-a admis ca fiind întemeiată contestația înaintată Inspectoratul Fiscal de Stat, mun. Chișinău Direcția Administrare Fiscală Rîșcani, asupra planului de distribuție finală a mijloacelor obținute din valorificarea masei debitoare a SRL „Paradiseia”, în procedura simplificată a falimentului, s-a anulat planul de distribuție finală a mijloacelor obținute din valorificarea masei debitoare a SRL „Paradiseia”, în procedura simplificată a falimentului, s-a rectificat planul de distribuție finală a mijloacelor obținute din valorificarea masei debitoare a SRL „Paradiseia”, în procedura simplificată a falimentului, și anume Inspectoratului Fiscal de Stat, mun. Chișinău DAF Rîșcani - cota de distribuție 25% din creanța de rangul III, nestinsă la momentul întocmirii planului de distribuție, Casei Naționale de Asigurări Sociale - cota de distribuție 25% din creanța de rangul III, nestinsă la momentul întocmirii planului de distribuție, SRL „Agromălăieș” - cota de distribuție 15% din creanța de rangul V, nestinsă la momentul întocmirii planului de distribuție și SC „G&V Trans Grup” SRL - cota de distribuție 15% din creanța de rangul V, nestinsă la momentul întocmirii planului de distribuție.

Considerând neîntemeiată încheierea instanței de insolvabilitate, lichidatorul SRL „Paradiseia”, Bevziuc Segiu la 05 iunie 2017 a înaintat recurs nemotivat, iar la 29 august 2017 a depus recurs motivat prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea încheierii recurate, cu emiterea unei noi hotărâri prin care contestația creditorului Inspectoratul Fiscal de Stat, mun. Chișinău Direcția Administrare Fiscală Rîșcani privind anularea planului de distribuție finală, să fie respinsă.

Pledând pentru admiterea recursului, recurentul făcând trimitere la art. art. 43, 157 al. 4) a Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, notează că nu este clar potrivit cărei norme legale a fost efectuată distribuirea masei debitoare a SRL „Paradiseia”, în procedura simplificată a falimentului, de către instanța de insolvabilitate.

Menționează că, la momentul inițierii procedurii simplificate de faliment la data de 24 decembrie 2014 față de debitorul insolvabil SRL „Paradiseia”, masa debitoare a acestuia era formată din datoria neachitată de către debitorul SC „GFC Holboca” SRL (România) în mărime de 11 880,00 USD, care s-a format ca rezultat al neonorării obligațiilor conform Contractului de vânzare-cumpărare nr. 01Ex din 10 august 2013.

Indică că , la 21 ianuarie 2016 de către instanța de insolvență a fost admisă cererea privind validarea popririi și a fost încasată suma datorate de la terțul poprit SC „GFC Holboca” SRL .

Concretizează că, după admiterea cererii de validare a propriei lichidatorului a emis decizia privind convocarea adunării creditorilor pentru data de 11 aprilie 2016 cu următoarea ordine de zi: audierea raportului lichidatorului; stabilirea remunerației fixe și remunerația de succes a lichidatorului; avansarea cheltuielilor procesului de faliment simplificat; alte acțiuni necesare procesului de faliment simplificat.

Comunică recurentul că la 11 aprilie 2016, creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău Direcția Administrare Fiscală Rîșcani nu s-a prezentat la adunarea creditorilor dând dovadă de iresponsabilitate și lipsă de respect față de lichidator.

Astfel, lichidatorul a decis convocarea repetată a adunării creditorilor pentru data de 19 aprilie 2016 cu aceiași ordine de zi.

Mai comunică că la 19 aprilie 2016, a fost prezentat raportul de activitate prin care au fost informați creditorii referitor la cererea de validare a poprii de la terțul poprit SC „GFC Holboca” SRL cu sediul: XXXX, XXXX, s.XXXXXXX și că la data de 21 ianuarie 2016 de către instanța de insolvență a fost admisă cererea privind validarea popririi și a fost încasată suma de 10 880,00 USD de la terțul poprit SC „GFC Holboca” SRL. Totodată au fost informați creditorii că, după primirea întregii sume se va efectua distribuția finală a fondurilor obținute din valorificarea masei debitoare.

Accentuează recurentul că creditorii au aprobat raportul final și au menționat că acordă sprijin lichidatorului în derularea procesului de faliment simplificat, însă creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău Direcția Administrare Fiscală Rîșcani, nu a depus nici un efort pentru încasarea sumei de la terțul poprit.

Notează recurentul că, la adunarea din 19 aprilie 2016, referitor la întrebarea a doua din ordinea de zi s-a decis stabilirea remunerației în mărime de 7600 lei lunar și a onorariului de succes în mărime de 2 % reieșind din masa debitoare.

Consideră recurentul că din contestația depusă de creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat, mun. Chișinău Direcția Administrare Fiscală Rîșcani, nu este clar în baza cărui norme legale din legea insolvenței a fost încălcat de către lichidator distribuția finală a fondurilor obținute din valorificarea masei debitoare, ori însuși faptul că creditorul nu a acordat nici un sprijin lichidatorului la colectarea cât mai rapidă a datoriilor de la terțul poprit.

Instanța de recurs menționează că potrivit prevederilor art. 8 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Prin urmare, încheierea instanței de insolvență contestată, a fost pronunțată la 02 iunie 2017 (f.d. 20), iar recursul a fost declarat la 05 iunie 2017 (f.d. 25).

Astfel, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 1, alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 8, alin. (3) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, recursul se examinează în termen de 60 de zile de la înregistrarea dosarului în instanța de recurs, în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, într-un complet de 3 judecători, fără participarea părților, în baza dosarului și a materialelor anexate la recurs.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea încheierii instanței de insolvență din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427, lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Materialele cauzei atestă că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2014 a fost admisă cererea debitorului SRL „Paradiseia” privind intentarea procesului de insolvență și s-a dispus intentarea procedurii simplificate de faliment, iar în calitate de lichidator a fost desemnat ÎI „Bevziuc Segiu”.

Tot actele cauzei denotă că la 08 decembrie 2016, lichidatorul SRL „Paradiseia”, Bevziuc Sergiu, a înaintat instanței de insolvență cerere privind anexarea la dosarul SRL „Paradiseia” a raportului final, cota de distribuție și a planului de distribuție finală. Însă, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Rîșcani, considerând neîntemeiat planul de distribuție a SRL „Paradiseia” în procedura falimentului simplificat, la 28 decembrie 2016 a solicitând anularea acestuia.

Fiind investită cu judecarea cauzei, Curtea de Apel Chișinău ca instanță de insolvență a emis încheierea din 02 iunie 2017, prin care a admis ca fiind întemeiată contestația înaintată Inspectoratul Fiscal de Stat, mun. Chișinău Direcția Administrare Fiscală Rîșcani, asupra planului de distribuție finală a mijloacelor obținute din valorificarea masei debitoare a SRL „Paradiseia”, în procedura simplificată a falimentului, a anulat planul de distribuție finală a mijloacelor obținute din valorificarea masei debitoare a SRL „Paradiseia”, în procedura simplificată a falimentului, a rectificat planul de distribuție finală a mijloacelor obținute din valorificarea masei debitoare a SRL „Paradiseia”, în procedura simplificată a falimentului, și anume Inspectoratului Fiscal de Stat, mun. Chișinău Direcția Administrare Fiscală Rîșcani - cota de distribuție 25% din creanța de rangul III, nestinsă la momentul întocmirii planului de distribuție, Casei Naționale de Asigurări Sociale - cota de distribuție 25% din creanța de rangul III, nestinsă la momentul întocmirii planului de distribuție, SRL „Agromălăieș” - cota de distribuție 15% din creanța de rangul V, nestinsă la momentul întocmirii planului de distribuție și SC „G&V Trans Grup” SRL - cota de distribuție 15% din creanța de rangul V, nestinsă la momentul întocmirii planului de distribuție.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, soluția dată de către instanța de insolvență este pripită.

Potrivit art. 157 al. 4) a Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, titularilor de creanțe dintr-o categorie li se poate distribui sume bănești numai după satisfacerea deplină a creanțelor de rang ierarhic superior, potrivit modului prevăzut la art. 43.

Prevederile art. 43 stabilesc modul de executare a creanțelor chirografare și a cheltuielilor masei.

Alin. (1) al prezentului articol stabilește că din masa debitoare se acoperă în primul rând cheltuielile procesului de insolvență și obligațiile masei debitoare, (2) creanțele chirografare se împart în ranguri și se plătesc în următoarea consecutivitate:

- 1) creanțele din dăunarea sănătății sau din cauzarea morții.
- 2) creanțele salariale față de angajați;
- 3) creanțele pentru creditele acordate de Ministerul Finanțelor, impozitele și alte obligații de plată la bugetul public național;
- 4) creanțele de restituire (achitare) a datoriilor față de rezervele materiale ale statului;
- 5) alte creanțe chirografare care nu sunt de rang inferior;
- 6) creanțele chirografare de rang inferior care au următoarele clase:
  - a) dobânda la creanțele creditorilor chirografari calculată după intentarea procesului;
  - b) amenzile, penalitățile și alte sancțiuni financiare (pecuniare), precum și cele cauzate de neexecutarea obligațiilor sau din executarea lor necorespunzătoare;
  - c) creanțele din prestațiile gratuite ale debitorului;
  - d) creanțele legate de rambursarea creditelor de capitalizare și/sau împrumuturile unui asociat, acționar sau membru al debitorului ori ale persoanelor afiliate sau interdependente și alte asemenea creanțe;
  - e) creanțele salariale ale persoanelor indicate la art. 247.

Conform art. 52 al. 1) din Legea insolvenței, cheltuielile procesului de insolvență includ:

- a) cheltuielile de judecată;
- b) remunerația și cheltuielile administratorului provizoriu, ale administratorului insolvenței/lichidatorului.

În această ordine de idei, se atestă că instanța de insolvență nu a indicat cert potrivit cărei norme juridice a efectuat distribuția finală a mijloacelor obținute din valorificarea masei debitoare a SRL „Paradiseia”, în procedura simplificată a falimentului.

La fel, actele pricinii atestă că, la 21 ianuarie 2016 de către instanța de insolvență a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea privind validarea popririi și a fost încasată suma datorată de la terțul poprit SC „GFC Holboca” SRL XXXXX cu sediul XXXXXXXXXXXX. Astfel, achitarea fiind efectuată în tranșe.

Constată instanța de recurs că după admiterea cererii de validare a propriei, lichidatorul a emis decizia privind convocarea adunării creditorilor pentru data de 11 aprilie 2016, pe ordinea de zi fiind fixată și stabilirea remunerației fixe și remunerația de succes a lichidatorului, însă la care creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău Direcția Administrare Fiscala Rîșcani nu s-a prezentat.

Astfel, lichidatorul a decis convocarea repetată a adunării creditorilor pentru data de 19 aprilie 2016 cu aceiași ordine de zi. Totodată, au fost informați creditorii că după primirea întregii sume se va efectua distribuția finală față de creditorii

SRL „Paradiseia” în procedura falimentului simplificat. Creditorii au aprobat raportul final al lichidatorului și au menționat că acordă sprijin lichidatorului în derularea procesului de faliment simplificat.

Prin urmare, la adunarea din 19 aprilie 2016 s-a decis stabilirea remunerației în mărime de 7600 lei lunar și a onorariului de succes în mărime de 2 % reieșind din masa debitoare.

Prin prisma celor invocate și având la bază materialele administrate la dosar, instanța de recurs constată o circumstanță nesoluționată de către instanța de insolvabilitate ce ține de stabilirea corectă a remunerației lichidatorului și a onorariului de succes reieșind din masa debitoare.

Colegiul precizează că potrivit prevederilor alin. (6), art. 70 al Legii insolvabilității din 29 iunie 2012, independent de valoarea onorariului fix sau a onorariului de succes, comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este constituit, adunarea creditorilor poate decide asupra acordării unei plăți unice în favoarea administratorului/lichidatorului în cazul în care propune un plan de restructurare acceptat și confirmat. (7) Onorariul de succes sub formă procentuală se plătește din contul creditorilor, în funcție de volumul și de complexitatea administrării, în quantum de cel mult 5% din sumele distribuite creditorilor în urma valorificării masei debitoare și/sau din suma creanțelor stinse prin compensare, cu transmiterea în natură în contul datoriei a bunurilor din masa debitoare.

În acest, sens instanța de recurs constată că instanța de insolvabilitate nu a cercetat probele și circumstanțele cauzei în ansamblu și sub toate aspectele, în consecință adoptând o soluție prematură și neîntemeiată.

Astfel, instanța de recurs constată că, încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2017 este una nemotivată, concluziile fiind expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul existent la dosar, precum și normelor de drept ce reglementează acest aspect, fapt ce contravine prevederilor art. art. 239, 241, alin. (5) Cod de procedură civilă.

Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

În situația dată, reieșind din specificul acțiunii, instanța de recurs consideră că la judecarea cauzei era necesară verificarea obiectului litigiului atât în baza argumentelor invocate de creditor, cât și cele invocate de lichidator, conform cadrului legal ce guvernează raportul juridic supus judecării.

Distinct de cele arătate mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea Curții de Apel Chișinău 02 iunie 2017 urmează a fi casată cu remiterea pricinii spre rejudecare.

La rejudecarea pricinii instanța urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu prevederile art. 427, lit. b), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se admite recursul declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Paradiseia”, Bevziuc Segiu.

Se casează integral încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2017, în cauza civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată „Paradiseia” cu privire la intentarea procesului de insolvență față de sine, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu se spune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Iuliana Oprea

Judecători

Iurie Bejenaru

Maria Gervas